

MARK TWAIN

Aventurile lui
Huckleberry Finn

Traducere de Monica Manolachi

Prefață de Lucian Pricop

EDITURA CARTEX 2000

CUPRINS

Prima epopee a sudului american (Lucian Pricop) 7

Aventurile lui Huckleberry Finn

Capitolul 1	13
Capitolul 2	17
Capitolul 3	24
Capitolul 4	29
Capitolul 5	33
Capitolul 6	38
Capitolul 7	46
Capitolul 8	53
Capitolul 9	65
Capitolul 10	70
Capitolul 11	74
Capitolul 12	82
Capitolul 13	90
Capitolul 14	96
Capitolul 15	101
Capitolul 16	107
Capitolul 17	116
Capitolul 18	126
Capitolul 19	138
Capitolul 20	147

Capitolul 21	157
Capitolul 22	167
Capitolul 23	173
Capitolul 24	179
Capitolul 25	186
Capitolul 26	194
Capitolul 27	203
Capitolul 28	210
Capitolul 29	220
Capitolul 30	230
Capitolul 31	234
Capitolul 32	243
Capitolul 33	249
Capitolul 34	256
Capitolul 35	262
Capitolul 36	270
Capitolul 37	276
Capitolul 38	283
Capitolul 39	290
Capitolul 40	296
Capitolul 41	302
Capitolul 42	309
Nu a mai rămas nimic de scris	317

PRIMA EPOPEE A SUDULUI AMERICAN

Mark Twain ajunsese la finele secolului al XIX-lea cel mai cunoscut american, astfel încât aparițiile lui publice mobilizau interesul general. A fost tipograf, pilot de vapor pe Mississippi, a căutat argint în Nevada; era ateu, pătruns totuși de valorile morale ale familiei. Și-a pierdut toate economiile în falimentul unei bănci, transformându-l într-un fervent contestatar al sistemului bancar. În ultimii săi ani de viață devenise depresiv, dar și-a păstrat intact umorul.

Aventurile lui Huckleberry Finn, acest roman care s-a bucurat și se bucură încă de interesul publicului, pare scris în joacă. Avem însă, fără îndoială, prima epopee autentică a sudului american și, cu siguranță, cea mai cunoscută, de un umor extraordinar și de o profunzime a observației experimentată mult mai târziu de adepții realismului.

Povestea este simplă. Huck Finn, micul vagabond al orășelului sudist de pe malul fluviului, a fost adoptat de o văduvă cumsecade, ceea ce știm din *Tom Sawyer*. Are un disconfort explicit în relație cu sistemul educațional, pe care încearcă să-l evite. În privința interdicției de a fuma, Huck ajunge la înțelegere cu văduva care-l adoptase pentru a-l „civiliza“, să mai aprindă câte o pipă, dar pe ascuns. Sora văduvei, în schimb, e persoana autoritară care-l face pe Huck să disprețuiască fundamental viața „civilizată“ și „regulile ei idioate“.

Asta până când revine în viața adolescentului Huck tatăl său revoltat și hotărât a corecta diferențele de imagine între fiul imburghezit și tatăl sărac. Finn tatăl îl răpește pe Huck și-l duce în

casa lui de pe malul fluviului. Huck reușește să scape și pe insula pe care s-a refugiat dă peste Jim, negrul care a fugit de la stăpâna lui, fiindcă a aflat că vrea să-l vândă. Și pornesc amândoi pe o plută, spre libertatea lui Jim și departe de tatăl abuziv al lui Huck, cel care când se îmbăta avea vedenii și sărea să-și omoare progenerura.

Pe drum se pricopsesc cu doi golani care se fac stăpâni pe pluta lor. Unul se pretinde duce, iar celălalt rege. Cei doi escroci știu să scape cu fuga de fiecare dată când dau câte o lovitură de-a lungul călătoriei. Până când, în criză de bani și de inspirație, îl dau de gol pe Jim, că e sclav fugar. Jim ajunge prizonier la o fermă al cărei proprietar e rudă cu mătușa lui Tom Sawyer. Huck vrea să-l elibereze și, în acest scop, se dă drept Tom. Dar la fermă apare și Tom, care pentru a nu-i încurca socotelile prietenului său, se dă drept Huck. Și se apucă ei să-l elibereze pe Jim, așa cum scrie în cărțile de aventuri. Între timp, Huck reușește să-i vadă pe rege și pe duce dați prin catran și fulgi și plimbați ca atare prin localitate.

Partea proastă cu eliberarea lui Jim, care de fapt ar trebui să fie o evadare, e că fermierii își închipuie că au de-a face cu o conspirație, așa că fac o poteră ca să-l prindă. Îl capturează pe negrul fugar și îl rănesc pe Tom care, ca să nu pătească Jim ceva, le spune agitaților poterași că între timp negrul fusese eliberat și că-i organizase evadarea doar așa, pentru a trăi un moment de bucurie datorită aventurii.

Dar ce s-a întâmplat cu tatăl lui Huck? A fost omorât, iar Jim l-a văzut cu ochii lui mort, într-o cabană luată de fluviu la inundație. Când află asta, Huck se simte încercat de o părere de rău, dar recunoaște că răsuflă mai ușurat, fiindcă atunci când se îmbăta bătrânul Finn devenea violent.

Aventurile lui Huck au prilejuit de-a lungul deceniilor de lecturi multiple descoperirea psihologiei copilului, perspectiva asupra lumii fiind construită prin participarea interpretativă, prin filtrul adolescentului. Astfel, viața micilor așezăminte de pe malul fluviului Mississippi și societatea din America de la începuturile secolului al XIX-lea nu sunt altceva decât proiecții ale unui personaj, este adevărat, înzestrat cu luciditate și realism.

Lucian Pricop